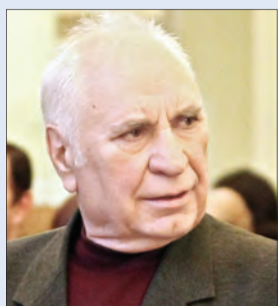
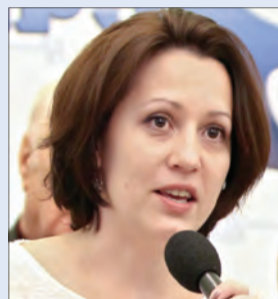

думки про виставку

Віталій КАРПЕНКО,
колишній головний редактор
«Вечірнього Києва»:

– Дивлюся сьогоднішню «Вечірку» і хочу сказати, що заздрую її оформленню. Вона робиться зі смаком, порушуються цікаві проблеми. Впевнений, що газета зможе набрати обертів.

Марина ХОНДА,
директор Департаменту суспільних
комунікацій КМДА:

– Дуже зачепила фотографія військового параду з ракетами 1967 року. Коли проводиш аналогію із сьогоденням, відбувається внутрішній дисонанс. А ще коли я бачу на світлинах 1960-ті, розумію, як було гарно вибудовано міський простір. Чимало площин на центральних вулицях, каштани... Тоді розумію, чому Київ на-

звали «містом каштанів». А нині відчувається тиск від кількості малих архітектурних форм, реклами, автомобілів... Взагалі від навантаження.

Вікторія МУХА,
голова постійної комісії з питань культури,
туризму та інформаційної політики
Київради:

– Фотовиставка гарно показує певні віхи історії розвитку Києва. Мабуть, вдома повісила б на стіну фотографію «Майдан» – новітня, але вже історія. Але не знімок курей (мова про фото початку 1990-х – на Житньому ринку продають сумнівну курятину. – Ред.), хоча він надзвичайно

крутий. Я тоді була ще дитиною, але прекрасно пам'ятаю ті часи: рахівниці, купони...

Микола КУЗНЕЦОВ,
доктор технічних наук,
член-кореспондент НАН України:

– Особливо подобаються згадки про старий Київ. Тому що я фактично ровесник цих фото. Добре пам'ятаю площу Калініна 1960-х років, яка є на знімку. Пам'ятаю статті у «Вечірньому Києві», коли головним редактором був Віталій Карпенко. Із задоволенням повісив би у себе вдома фотографії, пов'язані з історією Києва 1950–1960-х. Тим більше, що я корінний киянин.

Олександр МЕЛЬНИК,
член Спілки художників України:

– Найбільше мені цікава фотографія площі Калініна, нині – Майдан Незалежності, адже це площа мого дитинства. Від неї відходить провулок Шевченка, у якому я мешкав. Бачив, як площа змінювалася. Мені здається, що тоді вона була найкраща, найзатишніша. Цей невеличкий фонтан... Навколо – лавочки, каштани. Сюди приходили на побачення...

А там, де нині Будинок профспілок, був Будинок вчителя, а моя мама – вчителька, часто мене туди водила. Добре, що все це збереглося у фотографіях. Дякую за це вашій газеті. Також газета для мене важлива з дитинства. Я навіть тепер можу сказати прізвище художника «Вечірнього Києва» – Козюренко. На останній шпальті газети завжди був прогноз погоди і його малюнок: хлопчик. Кожного разу він був різним: то з сонечком, то з хмаркою, то він якось захищається від вітру. 365 малюнків на рік, і так – рік за роком, і ніколи не повторювався! Це як у фантазії треба мати! Я завжди чекав, що ж він нового намалює. А потім і сам став художником... О, дивіться, так ось він, цей хлопчик (показує на шпальту «Вечірки» 1960-х років, яка також є на виставці).

Записала Катерина СКРИПНІКОВА

110 років з ки

Фото Павла Пашенка

Леонід ФРОСЕВИЧ

Таку назву має фотовиставка, яка відкрилася 23 грудня у приміщенні Київради, біля Колонної зали. Її організували Департамент суспільних комунікацій КМДА і Комунальне підприємство «Вечірній Київ».

Присвячено експозицію газеті «Вечірній Київ», якій у січні 2016-го виповнюється 110 років. До цієї дати колектив видання за сприяння Українформу підготував майже 70 різнопланових фотографій з життя столиці різних років, переважна більшість яких були опубліковані на шпальтах «ВК». Свої найкращі роботи представили також і сьогоднішні фотокореспонденти газети.

Виставка організована за ініціативи Департаменту суспільних комунікацій, його директора Марини Хонди і керівника управління преси та інформації Тетяни Гузенко. Учора на

урочисте відкриття виставки завітали представники депутатського корпусу Київради, зокрема голова постійної комісії з питань культури, туризму та інформаційної політики Вікторія Муха, генеральний директор Українформу Олександр Харченко, відповідальний секретар Київської організації Національної спілки журналістів України Алла Малієнко.

Нам було приємно, що на «фотогостину» до «Вечірки» прийшли герої наших публікацій: родина науковців Кузнецових (подружжя Микола Юрійович та Алла Антонівна, а також їх син Ігор) – самовідданих захисників Майдану, відомий художник Олександр Мельник, волонтер, кавалер ордена «За мужність» Ахмад Атакулієв (позивний Док).

І, звісно, почувалися як у себе вдома ветерани-вечірківці, які також завітали сюди, щоб разом з усіма згадати, яким колись був Київ, якою була тоді улюблена газета. Серед них – і колишній головний редактор «ВК» Віталій Карпенко. А спогади колег по-особливому доповнив відомий киевознавець, постійний автор «Вечірки» Михайло Кальницький – він цікаво розповідав про знакові світлини рідної газети.

А в об'єктиві фотокореспондентів різних часів – миттєвості відбудови міста після закінчення Другої світової війни, спорудження станції метро, транспортних розв'язок, культурно-розважальних, торговельних центрів. Наприклад, відвідувачі мають змогу порівняти, якими були у 1960-х роках

площі Богдана Хмельницького (нині Софійська), Калініна (нині Майдан Незалежності), побачити, який вид на Дніпро відкривався 1957 року з тодішньої Петрівської алеї. Притягує погляд і серія давніших панорамних знімків з висоти пташиного польоту: мов на долоні – Хрещатик, Поділ, печерські пагорби, Львівська площа, Дарниця...

Готуючи цю експозицію, ми прагнули виразно представити й ключові моменти новітньої доби, про які також розповідала «Вечірка». Зворушливою є світлина 1991 року: біля стін Верховної Ради України після проголошення Незалежності кияни особливо емоційно і тепло вітають Левка Лук'яненка.

В іншому кадрі – штрихи до історичного переговорного процесу про ядерне роззброєння України: на початку 1994 року в Бориспільському аеропорту зустрілися Президенти України та США – Леонід Кравчук і Білл Клінтон. Цю подію і вихопив об'єктив фотокореспондента. Невдовзі у Москві були підписані тристоронні домовленості про ліквідацію ядерної зброї в Україні.

Цікавим є фото і з життя редакції газети. Наприкінці 1980-х років уперше до України (після заборони) з Москви приїхав колишній опальний перший секретар ЦК КПУ Петро Шелест. І буквально з вокзалу завітав до редакції «Вечірнього Києва», розповів журналістам про те, як був звільнений з посади «у зв'язку з переведенням на іншу роботу», а насправді – за «ідеологічні

слово меру

«Вечірній Київ» поцікавився думкою Віталія Кличка щодо оновленого формату видання.

«Мабуть, кожен киянин пам'ятає часи, коли всі чекали виходу чергового номера «Вечірки». На жаль, так сталося, що тривалий час найстарішому виданню не приділялася увага. І сьогодні нам потрібно відродити «Вечірку». Думаю, що вона, як у старі часи, стане найактуальнішою газетою киян і оперативну інформацію про події вони черпатимуть саме з її шпальт», – вважає міський голова.

Кіями і для киян

За кілька годин після відкриття виставки волонтер Док повезе на фронт «Вечірку»

думки про «ВК»

Ольга БОГОМОЛЕЦЬ, народний депутат України:
– Колись у газеті «Вечірній Київ» прочитала оголошення, що в Луцьку відбувся фестиваль авторської пісні «Оберіг». До того ніколи не чула про такі фестивалі. Й написала заявку на цей фестиваль. Власне з цього почалася моя творча кар'єра. Я поїхала на фестиваль, потім отримала головний приз. Якби не газета «Вечірній Київ», можливо, цього б не сталося, і я не почала б співати. Тому своєчасно надана корисна інформація є надзвичайно важливою. Я поважаю ті засоби масової інформації, які зберігають свою історію, свої традиції і не є «кишеньковими», відповідають духу громади, а не тимчасовим політичним маніпуляціям. Для мене засоби масової інформації є тими рупорами, які мають доносити до людей добру, правдиву і правильну інформацію.

Ольга СУМСЬКА, народна артистка України:
– «Вечірній Київ» – видання для мене дуже близьке, ми співпрацювали багато років. Пам'ятаю, як кореспонденти «Вечірнього Києва» приходили на прем'єри до театру імені Лесі Українки мене підтримати – хіба це можна забути? Фактично я народилася в цьому театрі, зіграла свої перші ролі – і «Вечірній Київ» одним з перших писав про мої ролі, зокрема в «Кривавому весіллі», «Шалених грошах». Я дуже вдячна за цю увагу, за те, що ви тримаєте рівень і так довго на Олімпі. Бажаю редакції газети сил і натхнення, аби ви ще довго тишили нас різножанровими матеріалами, які окрилюють чи, навпаки, примушують замислюватися над тим, що ти робиш у професії. Хороших вам рейтингів, міцного здоров'я всьому колективу, і щоб рік Мавпи був прихильним до усіх вас!

Богдан БЕНЮК, народний артист України, депутат Київради:
– Колись у Києві було дві газети – «Вечірній Київ» і «Прапор комунізму». Вони мусили друкувати всі офіційні відомості, серед іншого, приміром, про присвоєння звань. Пам'ятаю, я дуже зрадив, коли відкрив газету «Вечірній Київ» і раптом побачив, що звання заслуженого артиста України отримав мій кум Анатолій Хостікоєв. І я з цією газетою мчав до театру імені Івана Франка, наче сам отримав це звання. І Толік теж бігав там з «Вечірнім Києвом». Я зустрів Олександра Задніпровського, який ішов коридором, і кажу йому: «Дивись, Лесю, дивись, Толя Хостікоєв – заслужений артист України». А він став і каже: «Наступна черга – наша». Я питаю: «Чому?». А він: «Більше нікому».

Микола Кузнецов із сином Ігорем вдивляються в «старий» Київ

Олександр Харченко, Тетяна Гузенко та Віталій Карпенко

Михайло Кальницький знає про місто майже все

пряма мова

Іван ДРАЧ, письменник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка:
– Наприкінці 1980-х – на початку 1990-х «Вечірку» читали сотні тисяч... Це, мабуть, був період її розквіту. Інша річ, що не було тоді розвинених мас-медіа, але газета все одно виконала свою велику просвітницьку, інформаційну місію. Я тішуся, що був її автором, читав її... Чи повинна сьогодні громада мати таку газету? Звісно. Треба намагатися, щоб «Вечірка» відповідала тим висотам, які колись брала, бодай наближалася до них. Але потрібно дуже інтенсивно попрацювати, мобілізувати для цього інтелектуальні сили.

помилки», за книжку про Україну. На згадку про відвідини «ВК» Шелест сфотографувався з журналістами видання. Сьогодні колектив «Вечірнього Києва» намагається випускати цікаву, конкурентоздатну газету, дотримуючись принципів об'єктивності, плюралізму думок та збалансованої подачі інформації. Видання твердо стоїть на патріо-

тичних позиціях, сприяє відродженню в Києві української мови, культури та духовності.

«Вечірка» усе робить для того, щоб і надалі бути улюбленою газетою киян.

Р. С. Адреса проведення виставки: вул. Хрещатик, 36, вхід вільний.

Фото Бориса Корпусенка

Новий рік між двома дзвіницями

З оглядовим колесом, гірками і залізницею

Фото Бориса Корпусенка

Фото Бориса Корпусенка

Фото Бориса Корпусенка

Ганна РЕДЬКА

День Святого Миколая приблизно 10 тисяч киян і гостей столиці відзначали на відкритті наймасштабнішого фестивалю «Новий рік між двома дзвіницями». Саме там увечері 19 грудня кольоровими вогнями засяяла головна ялинка країни. Водночас у центрі міста відчинило свої ворота казкове містечко з ексклюзивною фотозоною, торговельним майданчиком з різноманітними наїдками та дитячими розвагами.

За лічені хвилини до засвічування 26-метрової зеленої красуні, на прикрашення якої пішло близько тисячі імбирних пряників, величезних яблук, апельсинів і цукерок-прикрас, урочисту промову Миколая Чудотворця продовжила перша леді України Марина Порошенко. Та почесні гості вдалося виголосити лише частину привітання – саме з її словами пролунали дзвони Софійського собору, і під гучну лічбу «Один! Два! Три!» святкове дерево запалало жовто-червоно-білими вогниками.

– Торік головна ялинка вперше за 60 років повернулася на Софійську площу – туди, де завжди стояла в минулі часи, і ми радо відроджує-

мо цю традицію, – сказав мер Києва Віталій Кличко. – Кожен з нас обов'язково має мріяти та вірити у дива, тоді загадане неодмінно здійсниться. Сьогодні напевно кожен українець бажає, аби в нашій країні нарешті запанував мир, а в оселях – добробут і затишок.

У межах проекту «Головна ялинка України 2015 – Друге життя» у Музеї історії міста Києва відбувся благодійний аукціон, де було продано 36 зрізів минулорічної головної ялинки, художньо оформлених митцями з усієї країни. Зібрані кошти підуть на закупівлю саджанців у лісництво, де росла торішня зелена красуня, а також на допомогу дітям загиблих героїв АТО

Не менше овацій публіки викликала пропозиція головного організатора свята, засновника Folk Ukraine Ігоря Добруцького. Після стислого привітання він повідомив, що має намір написати Президенту петицію з проханням

зробити територію святкування виключно пішохідною, щоб це був народний культурний центр, а всі адмінбудівлі силовиків та обласного суду перенести до іншого місця.

...«Новий рік між двома дзвіницями» охоплює не тільки Софійську та Михайлівську площі, а й Володимирський провулок, де міститься більшість зі 160 святкових альтанок.

Кількість великих об'єктів у фотозонах вразить навіть найвибагливішого любителя селфі: двометрова піраміда із золотих цукерок, подарункові коробки з бантами, декоровані лави для закоханих, пухнасті ляльки на весь зріст тощо. А безкоштовний Wi-Fi допоможе поділитися святковими фотознімками з друзями.

Для дітлахів тут також справжній рай: Резиденція Святого Миколая, територія кіндер-сюрпризів, каруселі, залізниця з потягом, а біля пам'ятника Богдану Хмельницькому – шість гірок. Зустріти майбутні зимові свята діти зможуть на 25-метровому оглядовому колесі, привезеному з Німеччини.

– Нам з дружиною дуже сподобалися Алея шампанського та незвичайні наїдки. Як можна відмовитися від ароматної страви з плити-паровоза або глінтвейну, який варять перед нашими очима у велетенській казковій каструлі? – зазначає киянин Дмитро Новгачук. – За вечір ми витратили 400

гривень, з них 110 – на сувеніри, 40 – на катання сина на дитячому паровозіку.

Загалом, повноцінний обід обійдеться десь у 100 грн: 100 грамів шашлику на фестивалі коштують 40 грн, кукурудза – 25 грн, овочі-гриль – 40 грн, попкорн – 20 грн, а склянка гарячого грогу – 30 грн.

СВЯТКОВА ПРОГРАМА 25 ГРУДНЯ

15.00-18.00 – відкрита інтерактивна сцена

18.00 – концертна програма «Європейське Різдво» за участю Two Violins, Муніципальної академічної чоловічої хорової капели ім. Л.М.Ревуцького, хору хлопчиків, солістів і хореографічних колективів

20.00-20.20 – флешмоб «Ланцюг щастя між двома дзвіницями»

20.20-21.30 – виступ РадіоБенду Олександра Фокіна